

hvert fald skal have haft opholdstilladelse i 3 år, vil vi meget overveje at stemme for det.

Om regeringens ændringsforslag kan jeg sige samlet, at vi stemmer for regeringens ændringsforslag. Det er stort set indrømmelser, vi har fået under forhandlinger hos indenrigsministeren. Vi er godt tilfredse med, at vores gamle forslag om, at det at være asylsøger ikke i sig selv skal give opholdsgrundlag, hvis man bliver familiesammenført, nu bliver stadfæstet i loven.

Vi er også glade for, at ægteskabsforbudet går ud. Det må være en grundlæggende rettilighed, at enhver kan gifte sig – det bør et liberalt parti ikke dæmme op for – men det skal ikke være sådan, at man kan gifte sig til en opholdstilladelse. Det er antallet af opholdstilladelser, vi fokuserer på, så vi er godt tilfredse med, at ministeren har ændret dette forslag.

Så har ministeren indført et opholdsgrundlag, der hedder, at man efter 1 år måske kan få opholdstilladelse, selv om man oprindeligt har fået afslag, fordi man ikke kan hjemsendes, forudsat man ikke selv har modvirket det.

Jeg har jo undervejs måttet indrømme, at det er en skærpelse af den praksis, som ministeriet har indført, og da vi nu yderligere har fået den grænse forlænget til 1½ år under forhandlingerne, kan vi også medvirke til dette ændringsforslag.

Der har allerede i det oprindelige fremsatte lovforslag været skærpelser af udvisningsreglerne. De er blevet skærpet undervejs et par gange, og vi kan naturligvis stemme for det, fordi vi er af den opfattelse, at skrappe udvisningsregler for kriminelle udlændinge gavner den folkelige forståelse.

Endelig bliver der ens regler med hensyn til gebyr for pas for danskere og udlændinge, og det er vi godt tilfredse med.

Det var ændringsforslagene i L 59.

I L 60 har vi fået omformuleret reglerne om kvoterne til kommunerne, sådan at det nu understreges, at kommunerne selv skal forsøge at finde en ordning. Det er vi godt tilfredse med, og vi har tillid til, at kommunerne selv kan finde en ordning.

Vi er også meget tilfredse med, at vi har fået en revisionsbestemmelse ind. Det er jo et helt nyt lovområde, og det vil være nyttigt at se på det om nogle år.

Sammen med Det Konservative Folkeparti har vi så vores egne forslag. Vi har jo i nogle år anført, at de facto-reglen skulle ændres, og i hvert fald at retskravet skulle ophæves. Vi

synes selv, at vi nu har fundet en rigtig formulering, som siger, at Danmark altså står ved internationale konventioner ud over flygtningekonventionen, men at der derudover ikke skal være et retskrav på opholdstilladelse som de facto-flygtning i Danmark.

Vi har jo det grundlæggende synspunkt, at flygtninge ikke skal blive til indvandrere. Vi mener, at reglerne for opholdstilladelse bør skærpes, sådan at man først kan få permanent opholdstilladelse 7 år efter den første opholdstilladelse. Det vil vil stille som ændringsforslag igen.

Og så er der jo et mærkværdigt ændringsforslag, kan man sige, idet det jo er mærkværdigt, at Venstre og De Konservative står som forslagsstillere til et krav om, at indvandrere selv skal finde passende bolig. For historieskrivningens skyld vil jeg kort minde om, hvordan den regel er kommet ind i betænkningen, og hvorfor det kun er Venstre og Det Konservative Folkeparti, der står som forslagsstillere.

Det er jo, som det har været omtalt i dagspressen, et forslag, som vi var blevet enige med indenrigsministeren og de socialdemokratiske forhandlere og den radikale forhandler, hr. Henrik Svane, om. Efter at vi var blevet enige om det, blev det fremsendt til Retsudvalget, officielt undergivet loven om offentlighed, og efter at det var fremsendt til Retsudvalget, var vi igen til møde i Indenrigsministeriet med Socialdemokraterne og hr. Henrik Svane. Nu handlede forhandlingerne om nogle andre spørgsmål, nemlig de øvrige ændringsforslag. Det med boligen var altså allerede på plads, og der var ikke nogen, der anfægtede det forslag på det tidspunkt.

Stor var selvfølgelig vores overraskelse, da vi opdagede, at den radikale ordfører løb fra sine løfter og ikke blot løb fra sine løfter, men gemte sig bag skærterne af sin gruppeformand. Jeg vil godt sige, at det, at man løber fra sine løfter, jo er i strid med de sædvanlige spilleregler her i Folketinget, og det, at man forsøger at skyde skylden på sin minister, det er uværdigt for Folketinget.

Jeg var altså til stede og har hørt, hvad der er foregået, og ingen skal komme og beskyldte hverken indenrigsministeren eller mig for, at vi har forhandlet uden om hr. Henrik Svane. Det er ganske enkelt usandt, og det bør altså siges heroppefra.

Hr. Henrik Svane burde have været et mandfolk og stået frem og sagt, han havde kvæjet sig.